

Szerkesztőbizottság: Jókai Anna (elnök),
Báger Gusztáv, Csontos János, Horváth Antal,
Kalász Márton, Kő Pál, Nemes Attila,
Salamon Konrád, Szakály Sándor, Vasy Géza

Főszerkesztő: Oláh János
E-mail: foszerkeszto@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7035

Olvasószerkesztő, próza: Bíró Gergely
E-mail: proza@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7031

Tanulmány: Rosonczy Ildikó
E-mail: tanulmany@magyarnaplo.hu

Vers: Szentmártoni János
E-mail: vers@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7032

Nyitott Műhely: Ekler Andrea
E-mail: andrea.ekler@gmail.com

Európai Figyelő: Falusi Márton
E-mail: europeanobserver@magyarnaplo.hu

Könyvszemle: Erős Kinga
E-mail: kritika@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7030

Tördelőszerkesztő: Molnár Csenge-Hajna
Borító: Zách Eszter

Ügyintézők, lapterjesztés: Cech Vilmosné,
Nagyne Nendor Gabriella, Szentmártoni Anikó
E-mail: adminisztracio@magyarnaplo.hu

Szerkesztőségi titkár, hirdetés, könyvterjesztés:
Zsiga Kristóf
E-mail: info@magyarnaplo.hu
elofizetes@magyarnaplo.hu
Mobil: (70) 388-7033

A szerkesztőség címe (Írott Szó Alapítvány)

1092 Bp., Ferenc krt. 14.

Levelezési cím:

1450 Budapest, Pf. 77.

Számlázási cím: **1062 Bp., Bajza u. 18.**

Telefon/fax: **413-6672; 413-6673**

Szerkesztőségi mobil:
(70) 388-7034

Központi e-mail címünk:

info@magyarnaplo.hu

Elérhetőségünk a világhálón:

www.magyarnaplo.hu

Kiadja az Írott Szó Alapítvány (1092 Bp., Ferenc krt. 14.) és a Magyar Napló Kiadó Kft. (1062 Bp., Bajza utca 18.). Terjeszti a Magyar Lapterjesztő Zrt. (1097 Bp., Táblás u. 32.) Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Zrt. Hírlap Üzletága (1080 Bp., Orczy tér 1.) Előfizethető valamennyi postán, kézbesítőknél, emailen (hirlap@posta.hu), faxon (303-3440) egy évre 7390 Ft, fél évre 3870 Ft. További információ: 06-80-444-444 Külföldi előfizetés: a szerkesztőség címén. Az előfizetési díj egy évre postaköltséggel együtt 60 USD vagy 50 EURO, mely átutalható a UniCredit Bank Hungary Zrt. (1065 Bp., Nagymező utca 44.) 10918001-00000421-10290001 számú számlára, vagy bankcsekkben elküldhető a szerkesztőség címére. Nyomda: Pannónia Print Kft. (1139 Bp., Frangepán utca 16.)

Meg nem rendelt kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Minden felbélyegzett, válszborítékkal ellátott levélre válaszolunk. Mutatópéldány kérhető a szerkesztőségben.

Címlapon:

László Noémi

(Sóti Dezső felvétele)

A szavak árulása

Az öregség az Emlékezés Háza. Kútja. Akinek vannak emlékei, hajlamos a bölcseségre. A tapasztalás révén össze tudja hasonlítani az események színét és fonákját.

Szülőfalumban – emlékeim szerint – nagy becsülete volt az adott szónak. Azt is mondhatnám, az adott szónak nagyobb becsülete volt, mint a földnek. Pedig a falumbeliek nagyon szerették a földet. Az irtásos dombhátaikon, köves hegyoldalakon már-már a Hargita térdéig kúsztak fel a szántók, a pántlikás szalagparcellák teraszokat képeztek, s hogy ne mossa el az eső vagy a tavaszi vad áradat a kősziklán a termőföldet, a teraszokat kőkénybokrokkal szegélyezték. A föld volt létük aranytartáléka, ahogy a becsület az életüké. Hittek benne. Hittek és bíztak benne. Néha kézfogással is szentesítették a szót, de csak a nagy dolgok esetén. Gyermekkori emlékeim szerint nem kellett írásos bizonylat, úgymond, pöcsétes papír, mert szavatartónak tudták magukat. S tudták, a kimondott szó egyenlő a szentírással.

A Tízparancsolattal.

De az is lehet, hogy egy kicsivel több.

Eggyé ötvöződött a szó és a tett.

Az adott szónak aranyfedezete volt, az aranyfedezet mögött ott volt az illető ember egész élete, ki- és ki nem mondott szavai összessége, az „ember életében” pedig befallazva ott volt a mások véleménye.

A falu véleménye.

A falu véleménye, amely szentencia volt, a közgondolkodás gyémántja sűrűsödött esszenciájára. Pedig falum lakói a bölcsességüket nem a napkeleti bölcsek, Lao Ce vagy Konfucianusz tanáiból merítették – évszázadok egymásra rakott, már-már megkövült tapasztalásából. A nagyszülők, akiknek feladata volt a tapasztalat s a bölcsesség átadása, emberöltőről emberöltőre mentették át a szavak igazságát, fényezték azt, holdfényvel, csillagporral zománcozták. Igazságvágyuk istenhitükből és istenvágyukból fakadt, s egy kicsit a félelmükből is, ahogy a becsületességük is. Egyezkedtek Istennel, önmagukkal, a sorssal, de a közgondolkodás abroncsszorításában végül is nem alkudtak. Mert féltek. Hogy van valami, Sors, Isten, ami számon tartja földi tetteiket, s másik életükben vagy halálukban megbűnhődnek majd érte.

Akik eldobták Istent, a közgondolkodás béklyóiból akartak kilépni. Azt mondták, hitték, sőt vallották, évszázadok gúzsba kötöttségét oldják. Gondolatszabadságról beszéltek, az igazság szabaddá tesz – hangoztatták. Viszont a szavak útvesztőjében honnan tudható, hogy az igazság szabaddá tesz? És mi az igazság? Csak egy igazság van? Az én igazságom a te igazságod is? Öncélú az igazság is? Vagy netán ki akartak lépni a szokásrendből, amely erkölcsé, etikává sűrűsödött a századok során?

Elnézem a szemrebbenés nélküli mellébeszélés napszámosait. Megdőbbenek. Az igazságot, a tettek igazságát miért kell magyarázni?

A gondviselés csak lekönyököl a földre, s csodálkozik.

Akik a szavakat uralják – uralják a társadalmat is.

A társadalom megromlása a szavak jelentésének a megromlásával kezdődött. Akkor, amikor árulók lettek a szavak.

A szavak árulása azonban az írástudók árulásával kezdődött.

A Nagy Romlás pedig Isten, az istenhit megkérdőjelezésével.

A legfontosabb feladat visszaadni a szavak megkopott fényét, igazságát.

Konfucianuszt idézem:

„Ce Lu szólt:

– Vaj herceg várja a Mestert, hogy a kormányzást átvegye. Mi legyen az első teendője?

A mester így szólt:

– A szavak helyes használatának helyreállítása.

Ce Lu szólt:

– Ez az egész? Most az egyszer a Mester hibázni fog. Miért kell a szavakat helyesen használni?

– Milyen együgyű vagy! A bölcs mellőzi azt, amit nem ért. Ha a szavak használata nem helyes, akkor a fogalmak értelme zavaros; ha a fogalmak értelme zavaros, nem lehet szabatosan cselekedni; ha nem lehet szabatosan cselekedni, akkor az erkölcs és művészet nem virágozik; ha erkölcs és a művészet nem virágozik, a büntetés értelmetlen; ha a büntetésnek nincs értelme, a nép nem tudja, hová lépjen, és mit tegyen. A bölcs első dolga, hogy fogalmait szavakká, szavait pedig tetteké tegye. Nem tűri, hogy szavaiban rendtelenség legyen. Minden ezen múlik.”

Lórinz György

Lőrincz György: <i>A szavak árulása</i>	1
---	---

LÁTHATÁR

Mezey Katalin: <i>A rajz születése; Akinek álom; Egyre gyorsabban</i>	3
Dobozi Eszter: <i>Három éger</i>	4
<i>kérni-kérni-kérni</i>	5
Antal Attila: <i>Kétszemélyes nyelv; Karácsonyi kívánságlista</i>	6
Somogyi György: <i>Kortárs szakrális festészet</i>	7
Takács Zsuzsa: <i>Jakabszállás; Az emlékezetről</i>	11
Filip Tamás: <i>Biztosan nem; Szökevény</i>	12
<i>Amit hallani akarok; Áldozat; Ügyelet</i>	13
Ladik Katalin: <i>Hvar; Hajnali nyálkába mártod arcod; Holdkőben látom arcod</i>	14
Marosi Gyula: <i>A viharokról</i>	15
Papp Für János: <i>azt hiszem; Ízek</i>	18
Farkas Gábor: <i>Félelet, féltalom (Az identitásválság ábrázolása Csenger Levente novelláiban)</i>	19
Korányi Mátyás: <i>Ének éneke; átlátszó</i>	22
Potozky László: <i>Valahol, valamikor, háborúban</i>	23
Toroczky András: <i>Labirintus; Régi dal</i>	29
Cseke Péter: <i>Klasszikusaink testamentuma (Miként képzelte Páskándi Géza 1968-ban az írói mecénatúrát?)</i>	30
Jókai Anna: <i>Makkai Ádám hetvenöt éves?</i>	34
Makkai Ádám: <i>Randevű az eszpresszóban</i>	35
Szmadám György: <i>Két ősz Budapesten</i>	36
Turczi István: <i>Hiszkegy; Népdal</i>	41
Benedek Szabolcs: <i>Két történet Gyuriról és a szocializmusról</i>	42
Borsi-Kálmán Béla: <i>Busquets és Forlan</i>	45
Juhász Attila: <i>fehér</i>	48
Rosonczy-Kovács Mihály: <i>„Ablakomba besütött a holdvilág” (Az éneklésről és annak hiányáról Béres József Szép Magyar ének című kötetét forgatva)</i>	49
<i>[Sír az Isten Báránya...]</i>	51
Czakó Gábor: <i>A látás logikája, avagy a szem esze...</i>	52
László Noémi: <i>Egy szó</i>	54

NYITOTT MŰHELY

Erős Kinga: <i>Hányféle lehet a vers? (Beszélgetés László Noémivel)</i>	55
---	----

KÖNYVSZEMLE

Bakonyi István: <i>Mezey Katalin bolygópályái (Mezey Katalin: Bolygópályák)</i>	62
Prágai Tamás: <i>Üveggyöngyjátékok (Kelemen Lajos: Föltett igaz)</i>	63
Jakab-Köves Györpárka: <i>Eretnek rendszerváltás (Molnár János: Apokrif)</i>	64
Alföldy Jenő: <i>Ó, te mesebeli Afrika! (Diallo Julianna: Virrasztó éden)</i>	66
Kovács István: <i>A nagyvilág céltudatos magyar vándora (Margittai Gábor: Mi a madzsar?)</i>	67
<i>Szerzőink</i>	70

**Számunkat a Magyar Festészet Napja alkalmából megrendezett
Kortárs szakrális festészet című kiállítás képeivel illusztráltuk**

Szavazzon a hónap versére!

Honlapunk VERSEK rovatába havonta fölkerül néhány vers név nélkül, melyekre Olvasóink szavazhatnak. Azt a verset, amelyik a legtöbb szavazatot kapja, megjelentetjük a Magyar Naplóban! A februári lapszámba kerülő versre 2011. január 6-ig lehet szavazni. A legutóbbi versszavazás győztese Juhász Attila *fehér* című verse, amely lapszámunkban olvasható. Gratulálunk a Szerzőnek!